

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Co/6/2014
Identifikačné číslo spisu:	6613213010
Dátum vydania rozhodnutia:	23.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6613213010.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne A. A., bytom P., zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Ľudová 14, proti žalovanej Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom v Košiciach, Garbiarska č. 2, IČO: 31 690 904, zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. Daniel Blyšťan, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Rastislavova 68, IČO: 47 231 785, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 13 C 60/2013, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 7. augusta 2014 sp. zn. 16 Co 216/2014, takto

rozhodol:

Konanie o odvolaní žalovanej proti výroku uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 7. augusta 2014 sp. zn. 16 Co 216/2014 o trovách odvolacieho konania z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Žalobou doručenou Okresnému súde Lučenec (ďalej aj „súd prvého stupňa“) dňa 12. júla 2013 sa žalobkyňa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku sp. zn. 3 C 2284/2012 zo dňa 19. januára 2012 podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

Okresný súd Lučenec uznesením zo 4. decembra 2013 č. k. 13 C 60/2013-170 zamietol návrh žalovanej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Rozhodol tak s odôvodnením, že prípadné konanie na Ústavnom súde Slovenskej republiky, pre ktoré žiada žalovaná konanie prerušiť, sa nedotýka vecných otázok konkrétneho sporu, ale skúma sa v ňom porušenie ústavou zaručených základných práv a slobôd účastníka. Nejde teda o také konanie, ktoré má na mysli ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením zo 7. augusta 2014 sp. zn. 16 Co 216/2014 napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.). Žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania

pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 38,08 € na účet jej právneho zástupcu, do troch dní. Zhodne so súdom prvého stupňa bol toho názoru, že nie sú dané dôvody na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., pretože rozhodnutie v konaní pred ústavným súdom neovplyvní výsledok konania v prejednávanej veci. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní plne úspešná, preto má podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa zásady úspechu v konaní. Tieto pozostávajú z odmeny za zastupovanie za jeden úkon právnej služby nie vo veci samej vo výške 30,04 € za vyjadrenie k odvolaniu nie vo veci samej (§ 13a ods. 2 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.) a režijného paušálu v sume 8,04 € (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky), spolu 38,08 €, ktorú sumu je žalovaná povinná uhradiť na účet právneho zástupcu žalobkyne podľa § 149 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná odvolanie. Výslovila presvedčenie, že rozhodnutie krajského súdu v časti o trovách konania je prvostupňovým rozhodnutím a preto proti výroku o trovách tohto odvolacieho konania je odvolanie prípustné. Navyše postup odvolacieho súdu v súvislosti s rozhodovaním o trovách konania je nesprávny a v rozpore so zákonom. Zásada úspech v konaní sa za žiadnych okolností neposudzuje za každé štádium konania osobitne, ale vždy podľa úspechu vo veci. Odvolací súd rozhodol o trovách konania nad rámec oprávnenia uvedeného v § 151 O.s.p. a v rozpore so zaužívanou praxou. Z týchto dôvodov žalovaná žiadala, aby najvyšší súd (ako súd odvolací) napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobkyňa sa k odvolaniu nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať v zmysle ustanovenia § 103 O.s.p. a dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť.

I keď Občiansky súdny poriadok výslovne nevypočítava procesné podmienky konania, možno z neho vyvodíť, že procesné podmienky sú také podmienky týkajúce sa súdu a účastníkov konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (v prvej hlave prvej časti). Na strane súdu k podmienkam konania patria tie, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu konať a vydať rozhodnutie. Takouto podmienkou je nepochybne aj funkčná príslušnosť, z úpravy ktorej vyplýva, ktorý súd je príslušný konať a rozhodovať o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie určitej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

V prejednávanej veci odvolanie žalovanej smeruje proti časti uznesenia, ktorým krajský súd v odvolacom konaní rozhodol o trovách odvolacieho konania.

Podľa § 201 veta prvá O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O.s.p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 10 ods. 1 O.s.p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O.s.p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je upravená tak, že tento súd je príslušný rozhodovať o odvolaniach len vtedy, ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa, pričom tieto prípady sú zákonom taxatívne vymedzené (citovaný § 9 ods. 2 O.s.p.).

Žalovaná napadla predmetné uznesenie krajského súdu odvolaním, avšak funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rozhodovanie o tomto opravnom prostriedku nie je daná z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie nebolo vydané krajským súdom ako súdom prvého stupňa, ale ako súdom odvolacím.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (prvá hlava, prvá časť). Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offo, preto ak súd po ich preskúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.). Medzi takéto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejedanie veci vyplývajúca zo zákona.

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Keďže na prejedanie odvolania podaného žalovanou proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je daná funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. V súlade s posledne citovaným ustanovením bolo preto potrebné konanie o tomto opravnom prostriedku zastaviť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.